

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.V.40.009/2025/5.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda (ügyintéző: Dr. Kelemen László András ügyvéd; cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda1 (ügyintéző: dr. Pribélyi Szilvia ügyvéd; cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

a felperes (100. sorszám alatt)

A per tárgya:

vételár visszafizetése és kártérítés

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

14.G.40.048/2022/95. számú ítélet

Ítélet

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek

- 4.649 (négyezer-hatszáznegyvenkilenc) eurót, ebből 2.385 (kettőezer-háromszáznolcvanöt) euró után 2018. február 9. napjától, 1.143 (egyezer-száznegyvenhárom) euró után 2018. október 11. napjától, 1.121 (egyezer-százhuszonegy) euró után 2019. január 26. napjától kezdődően a kifizetés napjáig terjedő időre az Európai Központi Bank által az érintett hat hónapos időszak első naptári napján a legutóbbi alap refinanszírozási tranzakcióra megállapított refinanszírozási kamatláb nyolc százalékponttal növelt értékkel egyező mértékű kamatát,

- 10.665.622 (tízmillió-hatszázhatvanötezer-hatszázhuszonkettő) forintot, ebből 8.635.600 (nyolcmillió-négyezerötvenötezer-hatszáz) forint után 2018. szeptember 1. napjától, 1.162.752 (egymillió-százhatvankettőezer-hétszázötvenkettő) forint után 2018. október 19. napjától, 37.084 (harminchétezer-nyolcvannégy) forint után 2019. február 6. napjától, 415.093 (négyezerötvenötezer-kilencvenhárom) forint után 2019. július 19. napjától kezdődően a kifizetés napjáig terjedő időre járó az Európai Központi Bank által az érintett hat hónapos időszak első naptári napján a legutóbbi alap refinanszírozási tranzakcióra

megállapított refinanszírozási kamatláb nyolc százalékponttal növelt értékkel egyező mértékű kamatát.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül – a vételár visszafizetésével egyidejűleg – adja az alperes birtokába a 900 (kilencszáz) darab bontatlan zsákot.

A felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 499.310 (négy száz kilencven kilencezer-háromszáz tíz) forintba leszállítja.

Ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 34.350 (harmincnégyezer-háromszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Megállapítja, hogy a felperes 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint másodfokú eljárási illeték visszatérítését kérheti.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság a Pécsi Ítéltábla Gf.V.40.010/2022/5. számú végzése alapján megismételt eljárásban az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] A mezőgazdasági termékek tárolására és szállítására alkalmas csomagolóeszközök forgalmazásával foglalkozó alperes – egyéb termékek mellett – 1 és 2 hurkos nagy zsákokat (Big Bag) (továbbiakban: zsákok) is árul, melyeket UV-sugárzással szemben ellenállóképességgel rendelkezőként ajánlanak. A belül polietilén nedvességszáró réteggel ellátott zsákokon külön-külön vizuális jelként került elhelyezésre a polietilén anyagminőségként meghatározott külső szövetzsák, a nedvességszáró réteg; a zsákok tulajdonságai között a terhelhetőséget mutató (S.W.L.) érték: 600 kg, és a tárolás módjára a napfénytől és egyéb külső időjárási behatásoktól való védelemre figyelmeztető piktogram is elhelyezésre került.
- [3] A mezőgazdasági termékek nagykereskedelmével foglalkozó felperes – egyebek mellett – a paksi dunai kikötőt is üzemelteti. 2016. évben kibővült tevékenysége folytán a megrendelők felé áruk zsákolását is vállalta, melyhez nagy teherbírású tárolóeszközökre volt szüksége. E tárolóeszközök beszerzéséhez a peres felek 2017 márciusától hét alkalommal kötöttek szerződés különböző mennyiségű, de mindenkor egy pontos, 62,5 x 62,5 x 150 + 50 cm, belső zsák előre felfűjva, 70 mikronos palacknyomású behúzó, UV-stabil szövet, az alja lapos és zárt, 600 kg SWL (megengedett terhelés), SF 5:1, felvonó nélküli nagy zsákra (Big Bag).
- [4] 2017. október 31. napján elektronikus levelezés útján, 21199. szerződésszám alatt a perbeli adásvételi szerződés jött létre a peres felek között 9.900 darab ultraviola sugárzással szemben ellenállást biztosító anyagból készült, 600 kilogramm teherbírású, nagy méretű zsákra, 265 euró/100 darab vételáron, a felperes paksi telephelyére szállítással, 2018. márciusi határidővel. Az alperesi megrendelés-visszaigazoláson és a később megküldött számla láblécén is, az aláírások alatt, szabad szemmel olvasható betűméretben, holland és angol nyelven a 2001. évi ÁSZF-re utalás szerepelt. A megrendelt áruból az alperes 2017. november 21. napján 5.400 darabot, 2018. január 30. napján 4.500 darabot leszállított és a felperes a vételárat a 2018051. számú számla alapján 14.310 euró értékben 2017. november 29. napján, míg a 1850129. számú számla alapján 2018. február 8. napján 11.925 euró összegben megfizette. A leszállított zsákok raklapon, UV-ellenálló fóliacsomagolással ellátott

bálákban érkeztek; az egyes bálák 450 darab zsákot tartalmaztak akként, hogy a bálakon belül 50 darab zsák UV-ellenálló fóliacsomagolással ellátott kisebb csomagban volt elhelyezve.

- [5] A 2017. november 21. napján a felpereshez került zsákok teljes egészében felhasználásra kerültek 2018. január 30. napjáig, míg a 2018. január 30. napján átadott zsákokból kettő raklapnyi zsák bontatlan csomagolásban a felperes tárolójába került.
- [6] A cég1 Kft. megbízásából a felperes az általa üzemeltetett paksi dunai kikötőben a 2018. február 19. napja és február 26. napja közötti időszakban 343,25 tonna NPK 10-26-26 granulált, komplex műtrágyát, valamint a 2018. február 26. napja és március 1. napja közötti időszakban 121,84 tonna NPK 3 x 15% + 11s granulált, komplex műtrágyát töltött be a zsákokba és azokat a 23. számú tárolóban tárolta el a 2018. július-augusztus hónapban történt elszállításig. A felperes a cég1 Kft. felé a 2018/00372. számú, 2018. március 7. napján kelt számlán – egyebek mellett – 1835 darab, míg a 2018/00377. számú, 2018. március 12. napján kelt számlán – egyebek mellett – 1394 darab zsákot tüntetett fel. A megtöltött zsákokat a cég1 Kft. elszállította, a műtrágya kiszórása során tapasztalta, hogy a zsákok „rehültek és szakadnak, nem lehet felemelni azokat. A zsákokat be kellett lökni kézzel a rakodógép kanálába, ott szétvágni és pótkocsira önteni.” E hiányosságokat a 2018. augusztus 22. napján kelt e-mailben a felperesnek jelezték, aki a cég1 Kft. részére a P-18/01553. számú számla alapján 465,09 tonna B-B műtrágya kártérítése címén 2018. október 18. napján 1.162.752 forintot fizetett.
- [7] 2018 júniusában a felperesi tárolóban elhelyezett zsákok mozgatásakor, azoknak a targonca villájának segítségével felemeléskor, a betöltött műtrágya súlyától a zsákok a szájuknál, illetve a fülüknél elszakadtak. A felperes alkalmazottai a sérült zsákokban lévő műtrágyát a zsákokkal együtt, egy kanállal ellátott gép segítségével a szabadtérre kivitték, ahol a zsákokat – tartalmukkal együtt – a földre borították, kézi erővel a műtrágyából a fólia- és nyilondarabokat kiválogatták, majd a műtrágyát kanalas rakodógép segítségével egy tölcsérrel – és a tölcséren rostával – ellátott zsákolóba öntötték, a tölcsérnél álló személy a rostán fennakadó műanyag darabokat a tölcsérből kiszedte. E munkát a felperes alkalmazásában álló öt ember, napi nyolc órában, heti öt munkanapon keresztül egy hónapig végezte, a használt gépek a felperes tulajdonát képezték. Az átszákolással érintett 4.425 darab zsák ára 1.200 forint/darab mellett 5.310.000 forint, öt fő fizikai dolgozó napi nyolc órás költsége 30 napra = 2.670.600 forint; a gépek költsége és szervízdíja mindösszesen 22.198.000 forint, a kibontott, kiürített zsákok elszállítása, tárolása 480.000 forint, mindösszesen 30.595.000 forint.
- [8] A zsákok hibáját a felperes 2018. június 21. napján az alperesnek szóban és elektronikus levélben, majd 2018. július 10. napján levélben is jelezte. Az alperes a panaszt továbbította a zsákok ázsiai gyártójához, aki a saját vizsgálata eredményeként megállapította, hogy a zsákok szakítószilárdsági és UV-teszteken átmentek, így az alperes a felperes minőségi panaszát a 2018. július 26. napján kelt elektronikus levelében elutasította.
- [9] A felperes megbízásából eljáró szakértő1 megállapította, hogy a vizsgált zsákok nem felelnek meg a termékre vonatkozó szabvány előírásainak, ugyanis a zsákok szakítószilárdsága és nyúlása 200 óra UV sugárzásnak kitettség után a normál érték 50%-át meghaladó mértékben csökkent. A vizsgálatért a felperes 1.143 eurót fizetett. A vizsgálat eredményéről a felperes az alperest tájékoztatta, majd abban állapodtak meg, hogy a vitájuk rendezése érdekében közösen felkérik a intézetet. 2018. december 6. napján a 11. számú tárolóban lévő, az alperes által leszállított bontatlan bálákból, azok felbontását követően, az alperes által megbízott érdekelt1 irányítása alapján az cég2 Kft. Laboratórium képviselőjeként eljáró PJ több helyről több zsákot vett ki, amelyek közül négy darabot fekete színű, fénytől is védett zsákban helyezett el, biztonsági szalaggal látta el és a intézethez továbbította.
- [10] A intézet részére megküldött minta 2018. december 18. napja és 2019. január 16. napja, mint tesztelési időszak alatt, az „UV-B kitettség az ISO 21898 alapján” az ISO 21898 szerinti

legalább 200 óra helyett csupán - alperes kérésére - 144 óráig volt kitéve UV-fényforrásnak és ilyen óraszám mellett is a megnyúlási érték több, mint 50% volt. A felperes a intézetnek a vizsgálatért 1.121 eurót fizetett meg. A felperes ezt követően 2019. január 31. napján kelt elektronikus levélben küldött nyilatkozatában a még fel nem használt 900 darab zsák vonatkozásában az adásvételi szerződéstől elállt, kérte a vételár visszafizetését, és a már felhasznált zsákok vonatkozásában kártérítési igényt érvényesített.

- [11] A felperes a közjegyző közjegyző előtt – a kérelmére – a 44014/Ü/429/2019. szám alatti eljárásban kirendelt szakértő2 igazságügyi szakértő részére a közjegyző 2019. szeptember 14. napján jogerőre emelkedett, 44014/Ü/429/2019/6. számú végzése alapján 360.093 forintot, míg a közjegyző részére 55.000 forintot fizetett ki.
- [12] A felperes keresetében kérte az alperest vételár visszafizetése jogcímén 2.385 euró és késedelmi kamata, a szerződésszegéssel okozott kár megtérítése címén 31.350.929 forint, valamint 2.264 euró tőke és ennek késedelmi kamata megfizetésére kötelezni. A keresetét az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló 1980. április 11. napján kelt Bécsi Vételi Egyezmény (továbbiakban: BVE) 49. Cikk (1) bekezdés a) pontjára, a 61. Cikk (1) bekezdésére, a kártérítési keresetét a BVE 45. Cikk (1) bekezdés b) pontjára, az eredeti állapot helyreállítására irányuló keresetét pedig a BVE 81. Cikk (2) bekezdésére alapította. Álláspontja szerint a nemzetközi adásvételi szerződésre a BVE, az abban nem szabályozott kérdésekre pedig a holland anyagi jog az irányadó, figyelemmel a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 593/2008/EK Parlamenti és Tanácsi rendelet 4. Cikk (1) bekezdés a) pontjára. Az alperes magatartása szerződésszegésnek minősül, ugyanis az UV sugárzással szemben ellenállást tanúsító tulajdonságokkal értékesített zsákok UV stabilitása nem felel meg a rájuk vonatkozó minőségi szabvány követelményeknek, nem voltak alkalmasak arra a célra, amelyre hasonló fajtájú árukat rendszerint használni szokták. A felperes érvelése szerint az alperes által alkalmazott általános szerződési feltételek (ÁSZF) nem váltak az adásvételi szerződés részévé. A zsákok hibájának felfedezését követően jelezte a hibát az alperesnek, a hiba okának tisztázására az alperessel együtt a intézetet kérte fel közös mintavétel után, az Intézet igazolta azt, hogy a termék hibás, nem felel meg a szabvány előírásainak. Az általa bontatlanul tárolt 900 darab zsák vételárának visszafizetésére a 2019. január 31.napján kelt részleges elálló nyilatkozata alapján kívánt igényt érvényesíteni. Kártérítési igény körében kifejtette, az alperes hibás teljesítése következtében maga gondoskodott arról, hogy a minőségi hibás zsákokba betöltött műtrágya helyettesítő zsákokba való áttöltése megtörténjen, ez tonnánként 11.200 forint többletköltséget jelentett, emellett a perbeli minőségi hibás zsákokból 4.575 darabot továbbértékesített, és a cégli Kft.-nek erre tekintettel kártérítés címén 1.162.752 forintot fizetett ki. Kártérítés címén kérte a vizsgálatok és a közjegyzői eljárásban megfizetett közjegyzői díj és szakértői díj megfizetésére is kötelezni az alperest, mert a hibás teljesítés folytán érte e veszteség is.
- [13] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Fenntartotta azt a védekezését, hogy a felperesi igényérvényesítés határidőn túl történt, mert a szerződés részét képező ÁSZF 10.2. és 10.3 pontja alapján az igényérvényesítés határideje két hónap. Vitatta, hogy a felperes maga használt fel 4.425 darabot, illetve vitatta a továbbértékesített mennyiséget is. Álláspontja szerint a zsákok feltöltését követően a felperes nem a zsákon található előírás szerint tárolta azokat, a zsákok tetővel ellátott, de nyitott helységben voltak, ezért a zsákok egy részét a nap érte. A intézet részére megküldött minták kapcsán utalt arra, hogy a felperesnek kell bizonyítania azt, hogy a perbeli adásvételi szerződés alapján kerültek a zsákok hozzá, illetve vitatta az intézet vizsgálati megállapításait is. Álláspontja szerint azt szakvéleményként nem lehet felhasználni, mert az intézet nem tartozik a szakértőkről szóló törvény hatálya alá. szakértő2 szakvéleményét is vitatta, mert az alapjául szolgáló adatokat a felperes szolgáltatta, és nem vette figyelembe, hogy a munkát a felperes maga végezte el.

- [14] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kifejtette, az alperes elévülési kifogása okán először ebben a kérdésben kellett állást foglalni, számot kellett azzal vetni, hogy a peres felek jogviszonya körében az alperesi ÁSZF rendelkezései alkalmazhatók-e. Utalt arra, hogy a Pécsi Ítéltábla Gf.V.40.010/2022/5. számú végzésének indokolásában kifejtett azon megállapítás, mely szerint a felek szerződésének nem része a 2001. évi ÁSZF, köti, azonban ezután a BVE 9. cikk (1) bekezdésének azt a szabályát kellett értelmezni, hogy a perbeli jogügyletet megelőzően volt-e olyan gyakorlat, amelyet a peres felek a létrejött jogügyletet megelőzően alakítottak ki, mert a feleket köti minden szokás, amelynek alkalmazásában megegyeztek, és minden gyakorlat, amelyet egymás között kialakítottak. Megállapította azt tényként, hogy a perbeli szerződést megelőzően a felek között nyolc alkalommal jött létre jogügylet, mindegyik alperesi számla láblécében utalás volt a 2001. évi ÁSZF-re, ez pedig olyan gyakorlat, amelynek szabálya a perbeli jogügyletre is alkalmazandó, erre tekintettel az alperesi 2001. évi ÁSZF 10.2. és 10.3. pontja ismeretének hiányát – két hónapon belül kell a minőségi hibát jelezni – a felperes tartozik viselni. A felperes két hónapon túl jelezte az alperesnek a minőségi hibát, ami azt jelenti, hogy a felperesi igény bíróság előtti érvényesíthetősége elenyészett. Ugyanakkor megállapította azt, hogy az igényérvényesítési határidő megtartottsága esetén sem vezethetett volna sikerre a kereset. Utalt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265.§ (1) bekezdésére, mely szerint a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll. A jelen esetben a felperest terhelte annak az igazolása, hogy a perbeli zsákok a birtokába kerülésekor a rendeltetésszerű használatra nem voltak alkalmasak, vagyis az ISO 21898 szabványnak nem feleltek meg. E tény csak igazságügyi szakértői véleménnyel lett volna bizonyítható, a felperes által felajánlott magánszakértői bizonyítás foganatosítása ellentétes a Pp. erre vonatkozó szabályaival, eseti szakértőként csak a Pp. 300.§ (2) bekezdése szerinti igazságügyi szakértői tevékenységet végző, megfelelő szakértelemmel rendelkező személy rendelhető ki, ennek a intézet nem felel meg, így eseti szakértőként nem rendelhető ki. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú eljárásban a bíróság nem talált sem a szakértői névjegyzékben, sem kirendelés alapján eljáró eseti szakértőt, így a jogalap körében a bizonyítatlanság következményét a felperes tartozott viselni.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljesítését. Megsértett jogszabályhelyként a BVE 9. Cikk (1) bekezdését és (2) bekezdését, Pp. 304.§ (2) bekezdés d) pontját, a 317.§-át, a 300.§ (2) bekezdését, továbbá az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 3.§-át, 47.§ (4) bekezdését jelölte meg. Másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte a Pp. 381.§ alapján és kérte az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítani. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 334. § (2) bekezdését, a 317. §-t, a 300. § (2) bekezdését jelölte meg, harmadlagosan az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását kérte akként, hogy korábban, a másodfokú eljárásban a javára megállapított perköltség (63.500 forint + 3.198.500 forint) figyelembevételével a különbözet megfizetésére kötelezze a feleket. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 86. § (2) bekezdését és a Pp. 82.§ (2) bekezdését jelölte meg.
- [16] Kifejtette, az elsőfokú bíróság eljárási és anyagi jogi jogszabálysértést követett el, amikor a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzéssel felülbírált jogkérdésben kifejtetteket – a szerződésnek nem része a 2001. évi ÁSZF – nem vette ítélezése alapjául, hanem azt felülbírálván azt állapította meg, hogy a szerződés részét képezi és a felperes szavatossági igénye elenyészett, mert határidőn túl jelentette be az igényét. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság már nem vizsgálhatott hivatalból sem olyan jogi, illetve ténykérdést, amely az alapeljárásban nem merült fel, vagyis a megismételt eljárásban a BVE 9. Cikk (2) bekezdésének alkalmazását hivatalból sem vizsgálhatta volna, de amennyiben ezt megtette,

úgy arról tájékoztatnia kellett volna a feleket, ami szintén elmaradt, megsértette ezzel a Pp. 237.§ (3) bekezdését. Az elsőfokú bíróság bár megállapította, hogy a felperesi igény bíróság előtt nem érvényesíthető, a keresetet érdemben is vizsgálata és a bizonyítékok helytelen értékelésével tévesen állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította azt a kereseti tényállítást, hogy az alperes hibásan teljesített. A felperes által e körben felajánlott szakértői bizonyítást ugyanis az elsőfokú bíróság nem folytatta le, majd a felperes terhére értékelte ennek hiányát, emellett nem vette figyelembe a becsatolt okirati bizonyítékokat, melyek a felperesi tényállítást bizonyítják. A keresethez csatolt intézet vizsgálati jelentése okirati bizonyítékként figyelembe vehető, a vizsgálatot megelőző mintavételezésnél az alperes megbízásából érdekelt1 jelen volt, a perbeli zsákokból a mintavételt a felek együtt ejtették meg, jelen volt az cég2 ellenőre is, majd az alperes által ajánlott intézet végezte el a vizsgálatot az alperes által leírt módon, az ISO szabványban megjelölt mértékűnél kevesebb óraszám figyelembevételével és megállapította, hogy a zsák nem felel meg a szabványnak. Az elsőfokú bíróság a kirendelő végzésében az eseti szakértő részére olyan kérdéseket tett fel, amelyek sürgősségűek voltak, arra azonban nem nyilatkoztatta a szakértőt, hogy a zsák megfelel-e az ISO 21898 szabványnak, és a mellőzést nem indokolta meg ítéletében. Tehát volt olyan eseti szakértő, aki a szakvéleményadást vállalta volna, azonban az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványt mellőzte, és jogsértően a felperes terhére értékelte a jogalap bizonyítatlanságát.

[17] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az elsődleges fellebbezési kérelem az elsőfokú ítélet megváltoztatása körében azért nem foghat helyt, nem teljesíthető jogszerűen, mert az elsőfokú bíróság az igényérvényesítési határidő elmulasztása miatt utasította el a keresetet, ebből következően a perbeli tényállás számos ponton feltáratlan maradt, többek között a kereset összecsukósága tekintetében is. Az átvételt követően a zsákokat a felperes nem vizsgálta meg, nem nyert bizonyítást az sem, hogy az ISO szabványnak nem felelnek meg, illetve az sem, hogy a vizsgáló intézethez küldött minták valóban az alperes által a felperes részére küldött melyik szállítmányból származnak. Perdöntő fontosságú a felperesi ügyvezető nyilatkozata, amely igazolja azt, hogy a zsákok minőségi hibája nem az alperesi hibás teljesítésből ered, hanem a helytelen tárolás eredménye, a felperesi ügyvezető ugyanis elismerte, hogy azokat szabadterén, napsütésnek kitéve tárolta. A intézet eredménye sem magánszakértői véleményként, sem okirati bizonyítékként nem használható fel, az csupán egy véleményt fogalmaz meg, amit a felperes véleményeként lehet csak figyelembe venni. A kár összegét sem bizonyította a felperes, szakértő2 igazságügyi szakértő szakvéleménye ugyanis a perben nem használható fel, a felperes tényelődásán alapul. Ezen felül az okozati összefüggés is hiányzik a kereset közvetett tárgya, illetve a vizsgált zsákok gyártói, gyártási azonossága kérdései között, tehát bizonyítatlan maradt az, hogy a per tárgyát képező szállítmány minőségi hibában szenved.

[18] A másodlagos fellebbezési kérelem körében utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzés alapján hozta meg érdemi határozatát, eljárásjogi szabálysértés nem történt. Helyesen járt el, amikor a hatályon kívül helyező végzésben foglaltakat alkalmazta, azonban kiterjesztő jogi álláspontra helyezkedett. Tényt, körülményt mérlegelve állapította meg azt, hogy az ÁSZF a szerződés részét képezi. Nem jogszabálysértő, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi szakban anyagi pervezetés eszközével élt, és a BVE 9. Cikk (2) bekezdése kapcsán nyilatkozattételre hívta fel a feleket, így a Pp. 237.§ (3) bekezdés b) pontjának megszegése fel sem merülhet, mint eljárásjogi szabálysértés, erre hivatkozva az ítélet hatályon kívül helyezése nem lehetséges.

[19] A fellebbezés részben megalapozott.

- [20] A másodfokú bíróság a Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatja felül. Ezt a korlátot a fellebbezés tartalma, így egyrészt maga a kérelem, másrészt annak indokai jelölik ki. A felperes másodlagos fellebbezési kérelemként kérte a Pp. 381. § alapján az ítélet hatályon kívül helyezését, azonban a Pp. 383.§ (1) bekezdése folytán a másodfokú bíróságnak ezt a kérelmet kellett elsőként vizsgálnia, ha ugyanis az ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó ok fennáll, akkor az ítélet érdemi felülbírálatára nincs lehetőség.
- [21] A Pp. 381.§-a szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű.
- [22] A felperes e fellebbezési kérelmét elsődlegesen arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság nem a Pécsi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében előírtak szerint járt el, amikor ismételten vizsgálta a másodfokú bíróság előírása ellenére azt, hogy a perbeli szerződés részét képezi-e az alperes 2001. évi általános szerződési feltétele.
- [23] A Pp. 386.§-ához fűzött Nagykommentár szerint a Pp. nem mondja ki kifejezetten azt, hogy az elsőfokú bíróság az újabb eljárásban a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzéséhez kötve van, de egyéb rendelkezéseiből, továbbá a perorvoslat céljából és a másodfokú bíróság funkciójából azonban ezt kell megállapítani. Az elsőfokú bíróságnak a kötöttséget nem kell akként értelmeznie, hogy ezektől semmilyen körülmények között nem térhet el, a másodfokú bíróság megállapításai és állásfoglalása ugyanis a határozata meghozatalakor rendelkezésre álló peranyagra támaszkodnak. Ezért, ha a további eljárás során új tények, új bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság által megállapított tények megdőlnék, akkor az elsőfokú bíróság a tényállást megállapíthatja a másodfokú bíróság által alapul vett tényállástól eltérően is. Az elsőfokú bíróságnak tehát nem kell feltétlenül eleget tennie a hatályon kívül helyező végzésben történt iránymutatásnak, ha a másodfokú határozat meghozatala után bekövetkezett körülmények ezt szükségtelenné teszik.
- [24] A jelen esetben a megismételt elsőfokú eljárásban új tény, új bizonyíték nem merült fel, erre tekintettel az elsőfokú bíróság jogsértően vizsgálta, illetve értelmezte ismét a BVE 9. cikkét a másodfokú bíróság értelmezésétől eltérően akkor, amikor azt állapította meg, hogy a felek között korábban kötött szerződésekben kialakult gyakorlat folytán része a perbeli szerződésnek az alperesi 2001. évi ÁSZF. Az elsőfokú bíróság a BVE hivatkozott 9. Cikk (1) és (2) bekezdését már a 18.G.40.045/2020/32. szám alatti ítéletében értelmezte, az alapján hozta meg az ítéletét. A felperes fellebbezése folytán eljárva a Pécsi Ítéltábla a Gf.V.40.010/2022/5. számú hatályon kívül helyező végzésében vizsgálta a BVE e rendelkezéseit is, és azt állapította meg, hogy az alperesi 2001. évi ÁSZF nem része a perbeli szerződésnek. Előírta az elsőfokú bíróságnak, hogy ennek figyelembevételével kell megtennie a szükséges intézkedéseket, vizsgálnia a bizonyítási indítványokat, lefolytatni a szükséges bizonyítási eljárást, és érdemi döntést hozni. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság kötve volt a másodfokú bíróság határozatához, nem volt lehetősége a BVE 9 cikkének újbóli vizsgálatára. Erre tekintettel mellőzi az elsőfokú ítélet jogi indokolása [71]-[79] bekezdését, melyben az elsőfokú bíróság ismételten vizsgálta az alperes elévülési kifogására hivatkozva azt, hogy a perbeli szerződés részét képezi-e az alperesi 2001. évi ÁSZF.
- [25] Az elsőfokú bíróság e jogsértése azonban a másodfokú eljárásban orvosolható, nem ad okot az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezésére, nem olyan eljárási szabálysértés, amely ezt szükségessé tenné.
- [26] A felperesnek az elsődleges fellebbezési kérelme azon hivatkozása, mely szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, ez alapján nem

megfelelően állapította meg a tényállást, már az ítélet anyagi jogi felülbírálati körében vizsgálendő kérdés, így a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértést nem állapított meg, az ítéletet érdemben, az anyagi jogi felülbírálat keretében bírálta felül.

- [27] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálati során nem ért egyet az elsőfokú bíróság azzal a jogi érvelésével, mely a keresetet – azt követően, hogy azt állapította meg, hogy a felperes igénye bírósági úton nem érvényesíthető – érdemben is megalapozatlannak találta kizárólag arra hivatkozva, hogy a felperes nem bizonyította a keresete jogalapját, mert ahhoz szakértői bizonyításra lett volna szükség, a felperes által indítványozott külföldi intézet a nem rendelhető ki és eseti szakértőként nem vállalt egyetlen megjelölt gazdasági társaság sem a szakvélemény elkészítését.
- [28] Az elsőfokú bíróság azt helyesen rögzítette, hogy a felek jogviszonyára a BVE rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy amennyiben az adott jogkérdésre az rendelkezést nem tartalmaz, úgy mögöttes jogként a holland Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók.
- [29] A felperes a kereseti kérelmének ténybeli, illetve jogalapjaként az alperes hibás teljesítését jelölte meg, tehát azt, hogy a 2017. október 31-én kötött adásvételi szerződést, amely 9.900 darab ultraviola (UV) sugárzással szemben ellenállást tanúsító anyagból készült 600 kg teherbírású nagyméretű zsákra vonatkozóan 265 euró/100 darab vételáron 2018. márciusi szállítási határidővel jött létre, az alperes hibásan teljesítette. Az alperes által szolgáltatott zsákok egy része nem felelt meg a nemzetközi szabványnak, az ISO 21898 minőségi követelményének, amely a termék szakító szilárdsága és nyúlása napfényen való kitettségét írja elő úgy, hogy az nem csökkenhet a normális érték 50%-a alá.
- [30] A BVE 30. Cikk szerint az eladó köteles a szerződés és az Egyezmény előírásainak megfelelően az árut szolgáltatni, az áru tulajdonjogát átruházni és az árura vonatkozó minden okmányt átadni. A BVE 35. Cikk (1) bekezdése szerint az eladó köteles az árut a szerződésben meghatározott mennyiségben, minőségben és fajta szerint, valamint a szerződés előírásainak megfelelően tárolt, illetve csomagolt módon szolgáltatni. A (2) bekezdés szerint a felek ellenkező megállapodása hiányában az áru nem szerződésszerű, kivéve, a) ha alkalmas azokra a célokra, amelyekre más, azonos fajtájú árukat rendelni használnak, b) alkalmas bármely olyan meghatározott célra, amelyet a szerződés megkötésének időpontjában kifejezetten vagy hallgatólagosan az eladó tudomására hoztak, kivéve, ha a körülmények arra utalnak, hogy a vevő nem bízott vagy észszerűtlen lett volna, hogy bízjon az eladó szakismeretében és megítélésében, c) rendelkezik azokkal a tulajdonságokkal, amelyekkel az eladó által a vevőnek bemutatott minta vagy modell rendelkezik, d) az azonos fajtájú áruknál szokásos vagy ennek hiányában az áru megőrzésére és megóvására alkalmas módon tárolták, illetve csomagolták. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az előző bekezdés a)-d) pontja alapján az eladó nem felel az áru bármely fogyatékoságáért, ha erről a szerződés megkötésének időpontjában a vevő tudott, vagy azt nem lehetett számára ismeretlen.
- [31] A felperes a kereseti tényállítása bizonyítására a keresetéhez csatolta a helységi szakértől vizsgálati eredményét és a intézet (elnevezés) vizsgálati jelentését.
- [32] A másodfokú bíróság abban egyetért az elsőfokú bíróság jogi érvelésével, hogy a Pp. 265. § (1) bekezdése szerint a felperest terhelte a hibás teljesítés tényének bizonyítása, amit az okirati bizonyítékként csatolt intézet által készített vizsgálat megállapításaival, illetve a szakértől hasonló eredményt igazoló jelentésével kívánt bizonyítani.
- [33] A Pp. 263.§ (1) bekezdése szerint a bíróság a perben a törvény eltérő rendelkezése hiányában alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy a meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint minden bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas.

- [34] A szabad bizonyítás elve értelmében a bíróság azt a bizonyítást foganatosítja, amelyet meggyőződése kialakítására alkalmasnak tart, olyan módon foganatosítja, amilyen módon a meggyőződés kialakításához a leginkább célszerűnek tartja, és a bizonyítás eredményének a ténymegállapítás körében olyan bizonyító erőt tulajdoníthat, amelyet a körülményekre tekintettel észszerűnek tart, feltéve, hogy ez az álláspontja okszerűen megindokolható. Az alkalmasság, célszerűség, észszerűség és okszerűség elveinek a bizonyítás során a szabad bizonyítási rendszerben is érvényesülniük kell és erről a bíróságnak a határozat indokolásában kell számot adnia, vagyis ki kell mutatnia, hogy az általa felhasznált bizonyíték az adott tényállás megállapítására alkalmas volt, a bizonyítást arra a legcélszerűbb módon folytatta le. A Pp. a bizonyítási eszközöket példálózóan ugyan nevesíti, ami azonban nem tekinthető taxatív felsorolásnak, ezek között szerepel a felperes által is megjelölt okirat (Pp. 268. § (2) bekezdés) is.
- [35] A Pp. 268. § (1) bekezdése szerint a bizonyítási eszköznek alkalmasnak kell lennie arra, hogy igénybevételeivel a bíróság a perben jelentős tények megállapításához felhasználható, a mérlegelés során figyelembe vehető bizonyítékhoz jusson.
- [36] A Pp. 267-268. §-ai a bizonyítás módjai és eszközei között nem állítanak fel sorrendet, a tényállás szabad megállapításának elvét megjelenítő Pp. 263. § (1) bekezdése a bizonyítási mód és a bizonyítási eszköz megválasztásának szabadságát is megfogalmazza és a bizonyítékok felhasználásának egyetlen kritériumaként azoknak a tényállás megállapítására való alkalmasságát határozza meg (BH2024. 136.).
- [37] A felperes, miután az alperes a 2018. június 21-ai – az észlelt hibával kapcsolatos – igénybejelentését elutasította, megbízott egy magyarországi laboratóriumot – a helységi szakértőt – a zsákok UV sugárzással szembeni ellenállásának vizsgálatára. A vizsgálat eredménye szerint 50%-nál nagyobb a romlás, amely már nem felel meg a szabvány előírásainak. A felperes jogi képviselője útján ezt az alperesnek jelezte, és a kialakult vita rendezésére felajánlotta, hogy az alperessel közös, független szakértőt bízzanak meg a szükséges vizsgálatok elvégzésére. Az alperes elfogadta a felperesnek ezt az ajánlatát, és javasolta a intézetet kijelölni, amit a felperes elfogadott, ezek után a feleknek sikerült megegyezniük a mintavételezés, a mintaküldés és az elvégzendő vizsgálatok feltételeiben.
- [38] 2018. december 6-án a felperes telephelyén, az alperes által megbízott érdekelt1 jelenlétében az cég3 Kft. független tanúsító szervezet közreműködésével került sor a mintavételezésre és a kiválasztott minta elküldésére. Az elsőfokú eljárás során meghallgatott érdekelt1 a tanúvallomásaiban elismerte azt, hogy a mintavételezésnél jelen volt, és a bontatlan bálákból – amiket ő is ellenőrzött, hogy az eredeti gyári csomagolású, nem újra csomagolt – választott ki egyet, amit a jelenlétében megbontottak és az instrukciója alapján vettek belőle mintát (14.G.40.048/2022/59. számú jegyzőkönyv 11. oldal, felülről a harmadik bekezdés). Azt is kiemelte, hogy a minták zárt raktárban voltak.
- [39] PJ, aki az cég2 Kft. megbízásából vett részt a mintavételen, tanúvallomásaiban ugyanilyen tartalmú nyilatkozatot tett. Előadta, hogy a mintavétel egy zárt helységben történt, a zsákok bálákban voltak, amiket előttük nyitottak meg. Spontán vettek a bálákból, középről, széléről, oldalról mintát, berakták egy fekete zsákba, fénytől, mindentől védetten, erre került egy szalag és ezt a megbízó, a felperes által megjelölt laborba küldték el. Erről jegyzőkönyv készült, a jelenlévők azt aláírták (14.G.40.048/2022/59. számú jegyzőkönyv 4. oldal, felülről a második bekezdés).
- [40] A intézet a felek által a fentiek szerint közösen kiválasztott zsákokon elvégezte a vizsgálatot, és rögzítette azt, hogy a zsákok a teszten nem mentek át, miután a szakítószilárdságuk és nyúlásuk – az alperes által kért 200 óra helyett – 144 óra UV sugárzásnak való kitettség után több, mint 70%-kal romlott. A vonatkozó szabvány, az ISO 21898 minőségi követelménye

szerint ezeknek az értékeknek még 200 óra UV kitettség esetén is legalább az eredeti érték 50%-ának kellett volna lenniük.

- [41] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, miután az alperes elfogadta a felperes független szakértői vizsgálatra vonatkozó ajánlatát, abban részt vett megbízottja útján, a mintavételezést közösen folytatták le, a felperes az alperes által megjelölt Intézetet bízta meg a vizsgálat elvégzésére, a vizsgálat az alperes előírása szerint történt, így a felperes kereseti tényelődadásának bizonyítására becsatolt, a intézet vizsgálati jelentése a Pp. 320. § (1) bekezdés alapján okirati bizonyíték, nem csak a felperes véleménye, hanem alkalmas a felperesi tényelődadás bizonyítására.
- [42] A peres felek megállapodása alapján megbízott külföldi intézet vizsgálati eredménye aggálytalanul alátámasztja azt a felperesi tényállítást, hogy az alperes hibásan teljesített, mert a perbeli szerződés alapján szolgáltatott zsákok egy része nem felel meg vonatkozó szabványnak az UV kitettség tekintetében.
- [43] A másodfokú bíróság tehát nem ért egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy a felperes csak igazságügyi szakértői bizonyítással tudja e tényelődadását bizonyítani.
- [44] A Pp. 300. § (1) bekezdése szerint szakértőt kell alkalmazni, ha a jogvita kereteinek a meghatározásához vagy a perben jelentő tény megállapításához, megítéléséhez különleges szakértelem szükséges.
- [45] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jelen esetben igazságügyi szakértői bizonyítás már az idő elteltére tekintettel (6 év) nem vezetne eredményre, miután a perbeli zsákok vizsgálandó anyagminősége az idő elteltével változik. A felperes törvényes képviselője, illetve a tanúként meghallgatott érdekelt is elismerte, hogy az UV fény, illetve oxigén is hatással van a speciális anyagból készült zsákokra, kizárólag teljes vákuumban tartva nem károsodnának (14.G.40.048/20222/59. számú jegyzőkönyv 11. oldal 2. bekezdés, 12. oldal alulról 2. bekezdés). A hiba felfedezésétől eltelt hosszú idő folytán a másodfokú bíróság álláspontja szerint a igazságügyi szakértői bizonyítás nem lenne alkalmas bizonyítási mód, a szakértő részére rendelkezésre bocsátandó zsákok tulajdonságai ugyanis nem azonosak a szerződés teljesítésekor tulajdonságokkal. A kirendelt igazságügyi szakértő a kereset elbírálásához szükséges aggálytalan szakvéleményt nem tud már készíteni, ez azonban nem eshet a felperes terhére.
- [46] Egyetért a másodfokú bíróság a felperesnek azzal az érvelésével, hogy az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárásban a bizonyítási indítványa ellenére a kirendelt igazságügyi szakértőt nem nyilatkoztatta a perben releváns tényről, de ezt a másodfokú bíróság a fentiekre tekintettel már szükségtelennek tartja.
- [47] A perbeli zsákok szabványnak való megfeleléséről készült vizsgálat eredményét tartalmazó okirati bizonyíték aggálytalan, a felek a mintavételi eljárásban, a vizsgálatot végző intézet kiválasztásában, a vizsgálat módszerében megállapodtak. Az alperes ennek ellenére a vizsgálat eredményét nem fogadja el, ennek indokaként kizárólag azt adta elő, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a perbeli szerződés alapján szolgáltatott zsák vizsgálata történt.
- [48] A intézet vizsgálati eredményét támasztja alá a felperes által felkért szakértőt is, amely szintén a sugárzás utáni eredmények 50%-nál nagyobb romlását mutatták ki. Ugyan az alperes is csatolt egy saját maga által végzett vizsgálat eredményét, amely azonban e két hiteles intézet azonos vizsgálati eredményét nem tette aggályossá.
- [49] A másodfokú bíróság nem fogadta el az alperesnek azt a kimentés körében előadott védekezését, hogy a felperes nem megfelelően tárolta a zsákokat. Az alperes megbízottja, aki a mintavételnél jelen volt, elismerte azt, hogy zárt raktárban, eredeti csomagolásból került a mintavételre sor, az alperes által javasolt intézet tehát nem azokat a zsákokat vizsgálta meg, amelyeket a felperes részéről felhasznált, és a csatolt videón, illetve fényképen kint a

napfénynek kiteve álltak, hanem egy zárt raktárban, eredeti csomagolásból kivett mintát, s ez nem felel meg a szabványnak.

- [50] Az alperes ellenkérelmében arra is hivatkozott, hogy a felperes nem bizonyította azt, hogy a perbeli szerződés alapján átadott zsákokra kíván igényt érvényesíteni. A felperes e körben becsatolta a részletes raktári leltár nyilvántartását, amely tartalmazza mikor, milyen zsákok érkeztek az alperestől, azokat mire használták fel. Az sem teszi kétséggé a felperesi keresetet, hogy a felperes nem a teljes szerződés szerinti darabszámú zsákra érvényesíti az igényét.
- [51] Mindezek összegzéseként a másodfokú bíróság megállapította, a felperes bizonyította azt a kereseti tényállítását, hogy a perbeli szerződést az alperes részben hibásan teljesítette, az általa szolgáltatott zsákok felperes által megjelölt mennyiségben nem felelnek meg a vonatkozó szabványnak, minőség hibásak.
- [52] A felperes a hibás teljesítésből eredő igényeit – részleges elállás miatt eredeti állapot helyreállítása, illetve kártérítés fizetése – helyesen a szerződésre alkalmazandó BVE alapján terjesztette elő.
- [53] A másodfokú bíróságnak a felperesi igények közül először azzal kellett foglalkoznia, hogy lehetősége volt-e a felperesnek a fel nem használt zsákokra az elállási jogával élni.
- [54] A BVE 49. Cikk (1) bekezdés a) pontja szerint a vevő elállhat a szerződéstől, ha az eladó szerződésen vagy az Egyezményen alapuló kötelezettségének megszegése alapvető szerződésszegésnek minősül. A 25. cikk szerint a felek egyiket által elkövetett szerződésszegés akkor alapvető, ha az a másik félnek olyan hátrányt okoz, amely jelentős mértékben megfosztja őt attól, amit a szerződés alapján jogosult elvárni, kivéve, ha a szerződésszegő fél nem látta előre és egy ésszerűen gondolkodó, hasonló személy, azonos körülmények között sem látta volna előre az ilyen következményt.
- [55] Az alperes védekezése a felperes e kereseti kérelmével szemben kizárólag az volt, hogy a felperes az igényérvényesítéssel elkésztett, miután az 2001. évi ÁSZF két hónapos határidőt biztosított erre.
- [56] A BVE 39. cikk (2) bekezdése két évben szabályozza a minőségi hibával kapcsolatos igényérvényesítés határidejét, a felperes ezen a határidőn belül, a hiba igazolásáról kézhez vett vizsgálati jelentést követően rövid időn belül élt az elállási jogával (2019. január 31.), így az igényérvényesítés jogát nem veszítette el, a fel nem használt zsákok vonatkozásában jogszerű a részleges elállása.
- [57] A BVE 81.§ Cikk (2) bekezdése szerint, ha a fél a szerződést teljes mértékben vagy részben teljesítette, a másik féltől mind azt visszakövetelheti, amit a szerződés alapján szállított vagy fizetett.
- [58] Erre tekintettel az alperes köteles a felperes által megjelölt 900 darab zsák vételárát – 2.264 eurót – visszafizetni és a BVE 81. cikk (2) bekezdése alapján a felperes köteles a zsákokat az alperesnek kiadni. A BVE rendelkezése szerint az eredeti állapot helyreállítása folytán mindkét fél köteles a visszatérítésre, ezért a felperes nem jogosult a zsákok értékesítésére, e kereseti kérelme tehát megalapozatlan.
- [59] A felperes ezen túl a hibás teljesítésből eredő kára, „vesztesége” megtérítésére terjesztett elő igényt, amit több különböző tételben jelölt meg.
- [60] A BVE 45. Cikk (1) bekezdés b) pontja szerint, ha az eladó nem teljesíti a szerződésen vagy az Egyezményen alapuló valamely kötelezettségét, a vevő jogosult a 74-77. Cikkekben meghatározott módon kártérítést követelni.
- [61] A BVE 74. Cikk szerint a fél szerződésszegése következményeként járó kártérítés összege megegyezik azzal a veszteséggel, amely a szerződésszegés következtében a másik felet érte,

ideértve az elmaradt hasznot is. Ez a kártérítés nem haladhatja meg azt a veszteséget, amelyet a szerződésszegő fél a szerződés megkötésének időpontjában előre látott vagy amelyet előre kellett látnia, azon tények és körülmények alapján, amelyekről, mint a szerződésszegés lehetséges következményeiről az említett időpontban tudott, vagy tudnia kellett.

- [62] A felperes kártérítési igényének egyik elemét abban jelölte meg, hogy a zsákok egy részét értékesítette a cégli Kft.-nek. E cég szintén észlelte a zsákok minőségi problémáját, amit a felperes felé jelzett, a felperes számlával igazoltan 1.162.752 forintot fizetett vissza a vevőnek a minőségi hiba miatt. A keresetéhez csatolta ennek igazolására a kiállított számlát. A felperes vagyonában e kifizetés veszteségként jelentkezett, ezért a BVE 74. cikke alapján ennek megtérítésére az alperes köteles.
- [63] A felperesnek a nála tárolt 4.425 darab műtrágyával töltött, hibás, használatra alkalmatlan zsák tartalmát egyenként megfelelő minőségű helyettesítő zsákba kellett áttöltenie, amit 2018 nyarán a saját munkavállalóival, a saját munkagépeivel végeztetett el, mert a munka elvégzésére kapott árajánlatokat eltúlzottnak találta.
- [64] Az elvégzett munka ellenértékét szintén kártérítés címén érvényesítette az alperessel szemben. Kérte a közjegyző helységi közjegyző előtt kérelmére folyamatban volt eljárásban a munka ellenértékére szakértő2 igazságügyi szakértő által készített szakvélemény felhasználását a Pp. 306. § (1) bekezdése alapján.
- [65] A másodfokú bíróság nem ért egyet az alperes e szakvéleménnyel kapcsolatos érvelésével, a szakvélemény nem aggályos.
- [66] szakértő2 igazságügyi szakértő a közjegyzői eljárásban a felperes által szolgáltatott adatok alapján adott szakvéleményt, miután ez képezte a feladatát. A felperes által rendelkezésre bocsátott adatok alapján kellett a szakvéleményét elkészíteni és nyilatkozni arra, hogy a felperes által készített árkalkulációkban az átrakodással kapcsolatos többletköltségek összege helyesen került-e megállapításra a piaci árak alapulvételével, tehát reális-e az összeg.
- [67] Az igazságügyi szakértő négy szervtől (szerv1, szerv2, szerv3, szerv4) beszerzett összehasonlító adatok alapján határozta meg az új zsákot darabárát, a munkavállalók órabérét, az igénybe vett gépek óradíját, szervízköltségét. szakértő2 a szakvéleményében rögzítette, hogy a műtrágyát tartalmazó 4425 darab zsákot közel 30 nap alatt lehet új zsákokba átrakni, öt fizikai munkás munkabére egy órára 2.173 forint/fő, öt fő munkabére 30 napra 2.607.600 forint. A hasonló zsákok igen eltérő darabáron vásárolhatók, 1.200 forint/ db átlagárát vett alapul, a 4.425 darab zsák 5.310.000 forint. Ezen kívül a gépek használatát is 30 napra számította ki, azonban itt a gép bérleti díjjal számolt, ezen kívül szervízköltséget is indokoltnak tartott felszámítani, öt munkagép összesen 22.198.000 forint. Költségelte még a kiürített zsákok elszállítását, és tárolását is 480.000 forint összegben. A 4425 darab zsák átrakodásának költségét összesen 30.595.000 forintban határozta meg (új zsákok költsége 5.310.000 forint, + fizikai dolgozók költsége 2.607.600 forint, gépek költsége 22.198.000 forint, zsákok szállítása, tárolása 480.000 forint).
- [68] A BVE 74. Cikk alkalmazásakor a másodfokú bíróságnak a felperes e kártérítési igénye kapcsán abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az igazságügyi szakértői vélemény alapján megállapítható-e a felperest az alperes szerződésszegése következtében ért veszteség mértéke a hibás zsákok átzsákolása miatt.
- [69] Az alperesnek a BVE 74. Cikkre tekintettel a hibás teljesítéssel okozati összefüggésben a felperesnél bekövetkezett veszteséget kell megfizetni, tehát minden olyan hátrányt, amely a szerződésszegés folytán őt érte. A veszteség megtérítése a károsult, azaz a felperes vagyonában beállott „csorba” kiküszöbölése, azaz az alperes kártérítési kötelezettsége terjedelme a kár terjedelméhez igazodik. Fel kell, hogy ölelje a károsult egész érdeksérelmét, de nem mehet túl saját célján, a kiegyenlítésen, azaz nem válhat nyereség forrásává.

- [70] Az összehasonlító módszerrel készült, aggálytalan szakértő² igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján a felperes által érvényesített kárigényekből a felperest ért veszteség a 4.425 darab új zsák ára 5.310.000 forint, a saját fizikai alkalmazottai 30 napos munkavégzésének órábérére, miután ebben az időben a munkavállalói más munka végzésre lehettek volna beoszthatók, így az ő bruttó munkabérük, ami öt főt számítva 2.607.600 forint. Ezen felül a másodfokú bíróság elfogadta veszteséggként a kibontott, kiürített zsákok szállítását, tárolását is 480.000 forint összegben.
- [71] A felperes a saját tulajdonában álló öt darab gép használatának költségét is érvényesíteni kívánta, az igazságügyi szakértő ezt a költséget a gépek órára lebontott bérleti díjában határozta meg, hozzáadva a gépek szervizelésének díját. A másodfokú bíróság álláspontja szerint, figyelemmel arra, hogy a felperes tényállítása szerint saját tulajdonában álló munkagépekről van szó, tehát bérleti díjat a gépek után nem fizetett, és olyan tényállítása sem volt, hogy ebben az időszakban ezeket a gépeket bárkinek bérbe tudta volna adni, a felszámított bérleti díj a felperes vagyonában nem jelent meg veszteséggként, ezt kártérítés címén nem igényelheti. A felperes nem tett olyan tényelőadást, hogy a gépek használatával kapcsolatban amortizációt kíván elszámolni, hogy a gépek értéke csökkent volna a munkavégzés során, mert az esetleg veszteséggként megjelenhetett a vagyonába, ilyen igény hiányában a másodfokú bíróság kizárólag a gépek szervizelésének költségeit állapította meg felperesi veszteséggként, és ennek megfizetésére kötelezte az alperest, ami összesen 238.000 forint. A felperesnek a minőségi hibás zsákok átrakodásáért összesen 8.593.600 forint összegben $(5.310.000 + 2.607.600 + 480.000 + 238.000 = 8.635.600)$ forint) megalapozott a kárigény.
- [72] A fentiekén túl a felperes az igényérvényesítéssel összefüggésben felmerült költségeit is veszteséggként állítva a BVE 74. cikk alapján kártérítés címén terjesztette elő. A BVE rendelkezése alapján a hibás teljesítéssel okozati összefüggésben a felperes vagyonában a vizsgálatok költségei is veszteséggként definiálhatók. Erre tekintettel az alperes a szakértőtől által készített vizsgálatért megfizetett 1.143 eurót, illetve a intézet vizsgálatáért megfizetett 1.121 eurót is köteles a felperesnek megfizetni. Ezen felül a közjegyző közjegyző előtt folyamatban közjegyzői eljárásban az előzetes bizonyítás körében az szakértő² igazságügyi szakértőnek megfizetett 360.093 forint, illetve a közjegyzői eljárás díjaként kifizetett 55.000 forint is veszteséggként jelenik meg a felperes vagyonában, így alappal igényli az alperestől hibás teljesítéssel okozott kár megtérítése címén.
- [73] A fent kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság keresetet elutasító érdemi ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján - részben - megváltoztatta és a felperesi keresetnek részben helyt adva kötelezte az alperest 4.649 euro $(2.385 + 1.143 + 1.121 = 4.649)$ euro) továbbá 10.665.622 forint megfizetésére, a felperest eredeti állapot helyreállítása címén a 900 darab fel nem használt zsák kiadására kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [74] Ezen összegek után az alperes köteles késedelmi kamat fizetésére a felperes által helyesen megjelölt időpontoktól (az elállás folytán visszafizetendő összeg után a teljesítés időpontjától, a kárösszegek után veszteség bekövetkezésének időpontjától) kezdődően. A BVE 78. Cikk szerint, ha valamelyik fél elmulasztja a vételár megfizetését, vagy bármely más összeg megfizetésével hátralékban van, ezen összegek után a másik fél – a 74. Cikk szerint őt megillető kártérítés kötelezésére vonatkozó jogának korlátozása nélkül – kamatra jogosult.
- [75] A BVE a késedelmi kamat mértékére szabályozást nem tartalmaz, így a fizetendő kamat mértékére a fent már kifejtettekre tekintettel a felperes keresetében megjelölt magyar Ptk. 6:155. § (1) bekezdése helyett a háttérjogszabályként alkalmazandó holland Polgári Törvénykönyv alkalmazandó.

- [76] A holland Polgári Törvénykönyv 6:120. Cikk (2) bekezdés szerint a 6:119a és 6:119b cikkeken meghatározott törvényes késedelmi kamat mértéke megegyezik az Európai Központi Bank által az érintett hat hónapos időszak első naptári napján a legutóbbi alap refinanszírozási tranzakcióra megállapított refinanszírozási kamatláb nyolc százalékponttal növelt értékével. Az érintett hat hónapos időszak első napján érvényes törvényes kamatot kell felszámítani az adott féléves időszak idejére.
- [77] A felperes 37%-ban lett pernyertes (a pertárgy értéke 33.029.776 forint), erre figyelemmel a Pp. 82. § (2) bekezdése és a 83. § (2) bekezdése alapján köteles az első- és másodfokú eljárásban a felek által felszámított elsőfokú perköltség különbözet megfizetésére az alperes javára. A felperes az elsőfokú eljárásban a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján összesen 18.854.591 forint jogi képvisellel felmerült ügyvédi munkadíjat számított fel, ezen kívül megfizette az 1.500.000 forint elsőfokú eljárási illetéket. A két hatályon kívül helyező végzés folytán másodfokú eljárási költségként jár 63.500 forint, illetve 3.198.500 forint (2.500.000 forint illeték és 698.500 forint ügyvédi munkadíj), így a felperes által felszámított költség összesen 23.616.591 forint. Az alperes szintén az IM rendelet fenti rendelkezésére hivatkozva 14.666.618 forintot számított fel ügyvédi munkadíj címén az elsőfokú eljárásban, ezen kívül a két másodfokú eljárásban a javára a másodfokú költségként 63.500 forint és 698.500 forint került megállapításra, így összesen 14.662.618 forint elsőfokú eljárási költségigénye merült fel. A pervesztesség-pernyertesség arányát számolva így a felperesnek járna 8.738.139 forint, az alperesnek pedig 9.237.449 forint, ennek különbözete 499.310 forint, amelynek a megfizetésére a felperes köteles.
- [78] A másodfokú eljárásban a felperes perköltség címén a fellebbezése elkészítésére 1.260.500 forint +Áfa összegű ügyvédi munkadíjat számított fel, illetve a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételre további 580.000 forint+Áfa összeget, ez összesen bruttó 2.337.435 forint, ebből a pernyertessége arányában a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a felperesnek bruttó 864.850 forint ügyvédi munkadíj jár. Az alperes 1.318.254 forint ügyvédi munkadíjat számított fel, neki 830.500 forint jár. A két összeg különbözetét, 34.350 forintot az alperes köteles a felperesnek megfizetni.
- [79] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 51. § (1) bekezdése szerint, ha a 46-48. §-ban és az 50. §-ban szabályozott eljárásokban a bírósági határozatot hatályon kívül helyezik, a megismételt eljárásban a fél az illeték ismételt megfizetése alól mentesül. A felperes erre tekintettel a jelen másodfokú eljárásban a 2.500.000 forint fellebbezési eljárási illetéket tévesen fizette meg, az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján annak visszatérítésére jogosult.

Pécs, 2025. május 29.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró